

Wiadomość Tygodnia

SPOTKANIA PRZEŁOŻONYCH ZAKONNYCH

We wtorek 30 września rozpoczęły się w Warszawie zebrania plenarne Konferencji żeńskich i męskich wyższych przełożonych zakonnych. Tym co łączy tematycznie oba spotkania jest Rok Życia Konsekrowanego, który rozpocznie się w Kościele powszechnym w I niedzielę Adwentu. Przygotowania do tego Roku zdominują jesienne obrady przełożonych. 1 października z obu Konferencjami spotka się przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki.

Spotkanie KWPZM odbywa się w nowej siedzibie krajowego Caritas w Warszawie przy ul. Okopowej. Pierwszym punktem obrad było wystąpienie nowego sekretarza generalnego Episkopatu bpem Artura Mizińskiego.

Bp Miziński przypomniał najważniejsze wydarzenia kościelne (wizyta *ad limina apostolorum* i oczekiwania papieża Franciszka wobec Kościoła w Polsce; kanonizacja Jana XXIII i Jana Pawła II; Międzynarodowa Konferencja dotycząca ochrony dzieci młodzieży, która odbyła się w czerwcu w Krakowie, Synod poświęcony rodzinie). Przypomniał także stanowisko Kościoła w sprawie europejskiej konwencji o przemocy w rodzinie, której sformułowania są jednoznacznie sprzeczne z chrześcijańskim systemem wartości. Przechodząc do zmian w katechezie szkolnej i nacisku na wprowadzanie etyki, postawił też pytanie, czy katecheti powinni uczyć etyki (chodzi zarówno o katechetów świeckich jak i kapłanów i osoby zakonne). Stwierdził, że tym problemem zajmie się najbliższe zebranie plenarne KEP.

O. Janusz Sok dziękując za wystąpienie bpowi Mizińskiemu podkreślił wagę zmian w Komisji Mieszanej Episkopat-Zakony i wyraził nadzieję, że stanie się ona realnym miejscem dialogu wewnątrzkościelnego. Prosił też o informacje o stanie rozmów w sprawie tzw. kościelnego odpisu podatkowego 0,5 %. Biskup poinformował, iż obecnie ten temat jest zawieszony.

Ponieważ Bp Miziński mógł być tylko na początku spotkania, ze względu na pilny wyjazd, po spotkaniu z nim przełożeni powró-

cili do modlitwy Jutrznii oraz wysłuchali medytacji O. Wiesława Pyzio OFMConv o owocach duchowych jubileuszu 75-lecia Prowincji M. B. Niepokalanej, której współtwórcą był Św. Maksymilian Kolbe. Rekolekcje całej Prowincji z okazji Jubileuszu koncentrowały się na trzech wymiarach historia-teraźniejszość-przyszłość. Refleksja wspólnotowa przyniosła wiele duchowych owoców i była prawdziwym darem Boga z okazji Jubileuszu.

Po medytacji przewodniczący Konferencji O. Janusz Sok przedstawił pięciu nowych przełożonych wyższych, którzy od ostatniego Zgromadzenia plenarnego zostali powołani do pełnienia swojej posługi.

Następnie S. Rut Koprucha podjęła temat „*Ostatnie dokumenty Kongregacji jako materiał do formacji permanentnej*” Rozpoczęła od krótkiego filmiku z piosenką religijną, mówiącej o tęsknocie za Bogiem, następnie przedstawiła swoje refleksje związane z dokumentem „*Radujcie się*”, który jest refleksją nad słowem papieża Franciszka, kierowanym do osób konsekrowanych. Nawiązała do sceny zwiastowania, będącej na okładce listu „*Radujcie się*”. Trzeba zrobić miejsce dla Boga w swoim życiu, jak Maryja. Dużo czasu w swoim wystąpieniu poświęciła elementowi uczuciowości. Papież wzywa osoby konsekrowane do czułości, otwartości, ofiarowania ludziom przyjaźni, bliskości. Papież mówi także o pokorze w spotkaniu z drugim człowiekiem, o potrzebie wyjścia na peryferie. Musimy umieć słuchać ludzi i przez nich docierać do Boga. Szczególnie spotkanie z ubogimi otwiera nas na obecność Boga.

Po przerwie o. Janusz Sok i o. Kazimierz Malinowski przedstawili założenia i najważniejsze planowane przedsięwzięcia Roku Życia Konsekrowanego, zarówno w wymiarze Kościoła powszechnego, jak i w polskich realiach. Zwrócili uwagę na szczególne znaczenie tego roku w formacji osób konsekrowanych. Przygotowany już program działania przewiduje także, iż wiele wydarzeń tego Roku będzie się koncentrowało w Kościołach lokalnych (diecezjach).

Po nich zabrał głos o. Tomasz Kot który mówił o pracy zespołu roboczego, który ma przygotować koncepcję i program obecności w mediach z okazji Roku Życia Konsekrowanego. O. Jan Szewek przez pośrednictwo przełożonych zaprosił na tradycyjne spotkanie rzeczników medialnych zakonów, które odbędzie się w listopadzie.

Na zakończenie przedpołudniowej części obrad Eucharystii przewodniczył bp siedlecki i przewodniczący Komisji ds. życia konsekrowanego bp Kazimierz Gurda. [Red.](#)

Wiadomości Krajowe

DOROCZNE PIELGRZYMKI OSÓB KONSEKROWANYCH

DO MATKI BOŻEJ ŚWIĘTOGÓRSKIEJ W GOSTYNIU

W sobotę dnia 13 września 2014 r. odbyła się VI pielgrzymka międzydiecezjalna osób życia konsekrowanego do świętogórskiego sanktuarium. Modlitewne spotkanie osób konsekrowanych rozpoczęło odsłonięcie obrazu Matki Bożej Świętogórskiej. Następnie przełożony świętogórskiej kongregacji superior Ks. Marek Dudek powitał wszystkich uczestników tegoż spotkania.

Po czym w uroczystej celebracji pod przewodnictwem ks. Michała Kuliga CO. odśpiewano wspólnie Godzinki ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Konferencję dla zgromadzonych pielgrzymów wygłosił ks. dr Jacek Stefański – Ojciec Duchowny WSD Kalisz, w której podkreślił szczególną rolę Eucharystii w kształtowaniu ducha w konsekracji zakonnej. Po konferencji odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu, chwila na osobistą refleksję i medytację. W tym czasie była okazja do spowiedzi św.

Centralnym punktem tej pielgrzymki była koncelebrowana MSZA ŚWIĘTA, której przewodniczył i homilię wygłosił Ks. Bp Edward Janiak, biskup diecezji kaliskiej. Współkoncelebrantami byli ks. Bp Zdzisław Fortuniak, przewodniczący wydziału ds. życia konsekrowanego w arch. poznańskiej i kapłani zakonni z sześciu diecezji.

Słowo powitania wypowiedziała przedstawicielka diecezji kaliskiej.

Oprawę liturgiczną pełnili klerycy Oblaci i Filipini oraz siostry zakonne.

Po zakończeniu Mszy św. tradycyjnym zwyczajem odbyła się procesja do grobu Sióstr Elżbietanek, które były internowane w czasach PRL-u, a także przy grobie sióstr w cieniu Bazyliki modlitwą uczestników pielgrzymki objęto wszystkie zmarłe siostry, które poświęciły życie w służbie Bogu i Kościołowi. Wspólną modlitwą Anioł Pański zakończono pierwszą część pielgrzymkowego spotkania.

W przerwie wszyscy uczestnicy zostali ugoszczeni obiadem, podczas którego była możliwość spotkania i rekreacji.

Po obiedzie przedstawiciele męskich Instytutów Życia Konsekrowanego archidiecezji poznańskiej spotkali się w kapitułarzu klasztornym w celu zapoznania się z kalendarium, programem i propozycjami związanymi z organizacją Roku Życia Konsekrowanego w Kościele Poznańskim.

W drugiej części pielgrzymkowego spotkania Siostry Służebniczki Wielkopolskie, z okazji 200-tniej rocznicy urodzin bł. Edmunda Bojanowskiego, zaprezentowały jego postać i dzieło. Jedną z sióstr służebniczek duchowych córek bł. Edmunda Bojanowskiego przekazała świadectwo życia i wciąż aktualnego przesłania, jakie pozostawił bł. Edmund, serdecznie dobry człowiek.

W program pielgrzymki wpisane były Nieszpory, którym przewodniczyli ojcowie i kleryków WSD Oblatów OMI z Obyry, słowo Boże wygłosił nowomianowany rektor tegoż seminarium o. dr Józef Wcisło OMI.

Na zakończenie VI Międzydiecezjalnej Pielgrzymki Osób Konsekrowanych na Świętą Górę słowo podziękowania skierował do uczestników pielgrzymki ks. dr Zbigniew Starczewski CO. prokurator polskiej federacji filipińskiej – referent ds. męskich instytutów życia konsekrowanego arch. poznańskiej. Słowa szczególnej wdzięczności wypowiedział pod adresem duchowego opiekuna życia konsekrowanego w kościele poznańskim – bp Zdzisław Fortuniak, do którego należało ostatnie słowo – ogłoszenie terminu następnej, VII Międzydiecezjalnej Pielgrzymki w Roku Życia Konsekrowanego – 12 września 2015 r.

Ks. Zbigniew Starczewski CO

DO SANKTUARIUM NA GÓRZE ŚWIĘTEJ ANNY

20 września odbyła się „Regionalna pielgrzymka osób konsekrowanych” na Górze św. Anny, zorganizowana przez Komisję Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, pod przewodnictwem Ks. Biskupa Rudolfa Pierskały. Jej celem było przygotowanie do Roku Życia Konsekrowanego, który rozpocznie się wraz z pierwszą niedzielą Adwentu) i trwać będzie do 02.02.2016 roku, poprzez refleksję nad nad przygotowanym przez Watykańską Kongregację do Spraw Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego listem okólnym *Rallegratevi (Radujcie się!)*. Po przywitaniu przez Ks. Biskupa, wszyscy zgromadzeni rozpoczęli to spotkanie od wspólnej modlitwy Liturgią Godzin, godziną mniejszą-przedpołudniową.

Całość spotkania podzielona była na kilka części. Pierwszą, mającą miejsce w Domu Pielgrzyma na którą składały się wykład o. dra Ludwika Mycielskiego OSB, dotyczący listu *Rallegratevi*, którego fragmenty w telegraficzny sposób przedstawiały zaproszone przez o. Ludwika osoby konsekrowane dla upamiętnienia wszystkim, o co mogą prosić podczas sprawowanej pod przewodnictwem Ks. Biskupa Mszy Świętej, i panel dyskusyjny, do którego zostały zaproszone siostry ze zgromadzeń żeńskich i bracia z męskich: s. Dolores, s. Agnieszka, p. Anna Szatkowska, ks. Bogdan Długosz SJ i ks. Andrzej Dymitrow – konsultant do spraw

osób konsekrowanych diecezji opolskiej. Przed wykładem o. Ludwika i panelem dyskusyjnym wystąpił o. Wiesław Dudek OFM w z przygotowanym przez siebie repertuarem duchowomuzycznym, w którym zaprezentował kilka swoich utworów, a także na prośbę ks. Biskupa zagrał kilka pieśni, w które mogli się włączyć wszyscy obecni.

Panel dyskusyjny poprowadzony przez wybranych członków życia konsekrowanego, miał za zadanie naświetlić osobistą refleksję każdego z prowadzących na temat istoty takiego powołania przeżywanego w radości, jaką dostrzegają w swoim życiu zarówno w życiu czynnym, kontemplatywnym, naukowym w kontekście lektury listu *Rallegratevi*.

Po wykładzie i panelu wszyscy udali się do bazyliki św. Anny, by tam o godzinie 13.30 uczestniczyć w Eucharystii, którą sprawo-

wał Ks. Biskup. Podczas homilii bp Rudolf mówił o budowaniu wspólnoty radości na wzór Bożego domu, którego fundamentem jest sam Chrystus Pan. Już w samym akcie pokuty – jak wspominał Ks. Biskup – zawarty jest głęboki wymiar działania wspólnot, kiedy w słowach przeto *blagam (...) i was, bracia i siostry, o modlitwę za mnie do Pana Boga naszego*, każdy z nas błaga swoich braci i swoje siostry o modlitwę za siebie wzajemnie. Forma błagalna zawarta jest w przestrzeni pokory wobec każdego dziecka Bożego, jednocześnie w gotowości służby wobec drugiego współbrata i drugiej współsiostry.

Następnie po Mszy Św. wszyscy udali się ponownie do Domu Pielgrzyma na wspólny posiłek, a po nim odbyły się ok. godz. 16.00 I Nieszpory z XXV niedzieli zwykłej z rozesłaniem uczestników, uroczystym błogosławieństwem ks. Biskupa i wspólnym zdjęciem. Więcej na: www.franciszkanie.com

RODZINA WINCENYŃSKA pielgrzymowała na Jasną Górę

Pielgrzymka Rodziny Wincentyńskiej na Jasną Górę, jak podaje biuro prasowe ojców paulinów, odbyła się po raz sześćdziesiąty trzeci. W tym roku w dniach 19-20 września wzięło udział ok. 300 osób: księży, sióstr miłosierdzia reprezentujące trzy prowincje w Polsce oraz świeccy z AIC, SSVP, AMM i WMM.

Doroczne spotkanie rozpoczęła modlitwa koronki do Miłosierdzia Bożego poprowadzona przez ks. Edwarda Batko CM w kaplicy domu pielgrzyma sióstr miłosierdzia. Po oficjalnym powitaniu przez moderatora RW przedstawiciele wspólnot pielgrzymkowych w kilku słowach zaprezentowali swoje grupy i prowadzoną w ciągu roku działalność. Po Eucharystii i posiłku odbyła się Droga krzyżowa z rozważaniami odczytanymi przez przedstawicieli wszystkich gałęzi RW. Wieczorny mrok na wałach rozświetlały lampiony trzymane w rękach pątników. Pierwszy dzień zakończył się modlitwą Apelu Ja-

snogórskiego przed obliczem Czarnej Madonny. Drugi dzień modlitw Rodziny Wincentyńskiej rozpoczął się jutrznią. O godzinie 9.00 ks. Michał Lipiński CM – nawiązując do listu O. Generała, wygłosił konferencję: *Rodzina Wincentyńska a nowa ewangelizacja* – dzieląc się m. in. doświadczeniami swojej pracy na Węgrzech.

Centralnym punktem pielgrzymki RW do Częstochowy była Msza św. w kaplicy Cudownego Obrazu, której w tym roku przewodniczył i wygłosił kazanie J.E. Ks. Bp Kazimierz Górny. W skierowanym do tłumnie wypełniających kaplicę pielgrzy-

mów słowie nakreślił postać św. Wincenciego oraz dziedzictwo, jakie po sobie pozostawił, czego owoce na polu pracy charytatywnej widzimy dzisiaj w naszej ojczyźnie i polskim Kościele. W podziękowaniu za przekazanie głębokiej treści podczas kazania i przewodniczenie liturgii – p. Irena Mitura przekazała ks. Biskupowi Kazimierzowi – dwutomową publikację listów Wincenciego a Paulo napisanych do Polski. Podczas całej pielgrzymki oprawą liturgiczną i śpiewem zajmowała się młodzieżowa schola z Trzciela, która przybyła na spotkanie z ks. Marianem Kotem CM. Spotkania na Jasnej Górze od wielu lat napełniają serca pielgrzymów odnowionym duchem wincentyńskiego powołania, aby przygotować się do radoznego przeżywania jego liturgicznego wspomnienia 27 września.

Wszystkim przybyłym pielgrzymom serdecznie dziękuję za przyjęcie zaproszenie i ubogacenie swoją obecnością naszego modlitewnego spotkania u tronu Jasnogórskiej Pani. Ks. Jerzy Górny CM

Za: www.misjonarze.pl

GENERAŁ SALEZJANÓW W INSPEKTORII PILSKIEJ

KW dniach 19-21 września inspektoriat pilska pw. św. Wojciecha (PLN) gościła ks. Ángela Fernández Artime, Przełożonego Generalnego Salezjanów, w ostatnich dniach jego wizyty w salezjańskiej Polsce. Na początku, w piątkowy wieczór, 19 września, ks. A.F. Artime uczestniczył w IX Zlocie Salezjańskiego Ruchu Młodzieżowego (MGS) i Rodziny Salezjańskiej w Szczecinie, dokonując oficjalnego otwarcia spotkania i oglądając spektakl "Etiuda o stworzeniu świata", przygotowany przez Grupę Cyrkową „Bosko”, a także z młodzieżą zatańczył tańce integracyjne. Uwieńczył ten dzień kierując do zgromadzonych tradycyjne „słówko na dobranoc”.

Następny dzień, sobota 20 września, rozpoczęła się jutrznią, po czym Przełożony Generalny oraz uczestnicy Zlotu wysłuchali konferencji na temat historii salezjanów w Polsce, jak również wzięli udział w debacie na temat „Ksiądz Bosko wśród biednych”.

Potem, w czasie Eucharystii, której przewodniczył w koncelebrze z ponad 60 współbraćmi, mówił o sensie siania Słowa Bożego w każdym miejscu i w każdym czasie, a także o skutkach jego działania.

Po południu spotkał się z Radą inspektorialną, a następnie z salezjanami z inspektorii, pozostawiając im kilka wskazań, szczególnie w nawiązaniu do ostatniej Kapituły Generalnej, i odpowiadając na nurtujące ich pytania. Jako wyraz wdzięczności salezjanie ofiarowali mu ikonę św. Wojciecha – Patrona Inspektorii Pilskiej. Wieczorem, wraz z całą Rodziną Salezjańską oraz Inspektorialną Radą Młodych, uczestniczył w uroczystej kolacji. Następnie w kaplicy wziął udział w nabożeństwie ku czci Księdza Bosko, podczas którego poświęcił obraz tego świętego. Obraz ten przez cały rok będzie peregrynował po placówkach inspektorii.

W niedzielę ks. Á.F. Artime odwiedził wspólnotę salezjańską przy parafii św. Jana Bosko w Szczecinie, gdzie odprawił Mszę świętą przed wylotem do Rzymu. Tak oto Przełożony Generalny zakończył swoją wizytę w Polsce.

czył swoją wizytę w salezjańskiej Polsce, w czasie której odwiedził i poznał wszystkie cztery polskie inspektorie salezjańskie. Z pew-

nością długo jeszcze będą rozbrzmiewać echa jego wizyty.

Za: www.salezjanie.pl

W MAŁOPOLSCE SPOTKANIE słowiańskich prowincjałów OFM

W dniach 21-26 września miało miejsce w Krakowie i Dursztynie międzynarodowe spotkanie ministrów prowincjalnych Zakonu Braci Mniejszych. Wydarzenie skupiło prowincjałów dwóch Konferencji Zakonu – Północno i Południowosłowiańskiej.

Zakon Braci Mniejszych liczący około piętnaście tysięcy braci podzielony jest na prowincje; każda z prowincji przynależy z kolei do właściwej sobie konferencji językowej. Konferencja Północnosłowiańska skupia pięć prowincji polskich, prowincje czeską, słowacką i ukraińską oraz fundację Rosja – Kazachstan. W skład Konferencji Południowosłowiańskiej wchodzi trzy

prowincje chorwackie, jedna słoweńska oraz dwie z Bośni i Hercegowiny.

Podczas spotkania nie tylko odnowiono więzi braterskie między franciszkanami krajów słowiańskich, ale pracowano także nad przygotowaniem przyszłorocznej kapituły generalnej, która zaplanowana jest na maj 2015 r. w Asyżu.

Obrodom towarzyszyła braterska modlitwa oraz poznawanie okolicy. Obydwie konferencje przymierzają się do wspólnego dzieła, którym ma być sympozjum dotyczące tematu nowej ewangelizacji w krajach postkomunistycznych.

Więcej na: www.franciszkanie.com

WSPÓLNOTA GUANELLIANÓW wzmocniona nowymi Braćmi

Miesiąc wrzesień był miesiącem powołaniowych żniw u Guanellianów w Polsce. Oto 8 września w międzynarodowym nowicjacie w Barza d'Ispra na północy Włoch złożył swoje śluby zakonne pierwszy polski brat zakonny Marcin Mistur pochodzący z Tarnowa. A w sobotę 13 września w parafii Św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Skawinie, Jego Ekscelencja Ks. Bp Jan Szkochoń udzielił

święceń kapłańskich guanelliańskiemu diakonowi Jarosławowi Januszewskiemu pochodzącemu z Chojnic. W niedzielę ks. Jarosław odprawił swoją pierwszą Mszę Św. Prymicyjną w sanktuarium Św. Jana Pawła II w Łagiewnikach. W święceniach i Mszy Prymicyjnej uczestniczyli liczni współbracia Guanellianie przybyli z Włoch, Niemiec, Nigerii, Kongo i Indii. Obaj nowi Guanellianie rozpoczną swoją posługę w Centrum Don Guanella w Skawinie pod Krakowem.

Dwa dni po swoich święceniach kapłańskich ks. Jarosław Januszewski został mianowany przez prowincjała rzymskiej prowincji Ks. Nino Minetti delegatem (czyli przełożonym) Guanellianów w Polsce.

Za: www.guanellianie.org

UROCZYSTOŚĆ M.B SALETYŃSKIEJ W DĘBOWCU

Obserwując gesty Maryi, słuchając Jej słów musimy rozpoznać wezwanie do nawrócenia – przypomniał biskup rzeszowski Jan Wątroba podczas odpustu w sanktuarium w Dębowcu.

Odpustową niedzielę 21 września rozpoczął w bazylice śpiew Godzinek ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP, po których pierwszej Mszy św. przewodniczył ks. Paweł Bryś MS, dyrektor Saletyńskiego Referatu Misyjnego z Mysłowic.

O godz. 9.00 na ołtarzu polowym rozpoczęła się Msza św. którą, zgodnie z dawnym zwyczajem, celebrował proboszcz parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej w Rzeszowie ks. Zbigniew Wal. W homilii zwrócił on uwagę, że Maryja w objawieniu w La Salette wzywa do nawrócenia, czyli do życia szczęśliwego z Bogiem. Płacz Maryi, którego świadkami byli Maksymin i Melania, to płacz Matki, która cierpi, kiedy jej dzieci schodzą na złą drogę.

Uroczystej sumie odpustowej przewodniczył ordynariusz diecezji rzeszowskiej bp Jan Wątroba. Razem z nim Eucharystię koncelebrowało 35 kapłanów diecezjalnych i zakonnych, wśród nich ks. prowincjał Andrzej Zagórski MS i asystent prowincjalny ks. Bohdan Kadłuczka MS.

Ksiądz biskup w homilii podkreślił, że obserwując gesty Maryi i słuchając Jej słów musimy rozpoznać wezwanie do nawrócenia. Pasterz diecezji rzeszowskiej wzywał zgromadzonych pielgrzymów, by dostrzegali problemy współczesnego świata, poprzez

które człowiek często odchodzi od Boga i czyni swoje życie nieszczęśliwym. Przypomniał też, co jest powodem łez Maryi w La Salette: – Ukryta twarz w dłoniach Matki to skutek naszych grzechów, rozdartych rodzin, braku miłości, gniewnych gestów oraz pełnych pogardy słów. Nawracajcie się, czcicie imię Boga, pamiętajcie o dniu świętym i módlcie się – wołał biskup rzeszowski. W uroczystej sumie mimo deszczowej pogody uczestniczyło wielu wiernych, którzy przybyli w kilkudziesięciu pielgrzymkach bądź indywidualnie.

Po raz 22 przyszła pielgrzymka piesza zorganizowana przez rzeszowskich saletynów, licząca ok. 230 osób. Razem z nią do sanktuarium dotarła siedemdziesięciosobowa pielgrzymka rowerowa. 110 uczestników liczyła grupa, która od wielu już lat przychodzi na odpust z Gorlic. Obecnych było także 13 pocztów sztandarowych oraz 35 delegacji z wieńcami dożynkowymi.

Nie brakowało również pielgrzymów podczas Eucharystii o godz. 15.00, którą odprawił wikariusz prowincjalny ks. Bohdan Dutko MS. On także w homilii zwrócił uwagę na konieczność osobistego nawrócenia i pojednania – z Panem Bogiem, z bliźnimi i historią swojego życia. Podkreślił, że takie właśnie powinny być duchowe owoce tegorocznego odpustu w życiu każdego pielgrzyma.

Mszy św. o godz. 18.00 przewodniczył sekretarz prowincjalny ks. Karol Porczak MS. Po niej o godz. 20.30 zostały odprawione uroczyste nieszpory. Odpust zakończył się apelem maryjnym z procesją na kalwarię o godz. 21.00. Za: www.saletyni.pl

WARSZTATY „PARAFIA KLARETYŃSKA”

W dniach 22-24 września br. Prefektura Apostolatu Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów przeprowadziła warsztaty duszpasterskie zatytułowane „Parafia Klaretyńska”. Wzięło w nim udział 14 Klaretynów zaangażowanych w pracę duszpasterską w parafiach w Polsce i za granicą oraz Prowincjalny Prefekt Apostolatu o. Piotr Liszka.

Istotą tych warsztatów była ponowne zdefiniowania „klaretyńskości” parafii w której pracują Misjonarze Klaretyni. Jest

to istotne zwłaszcza teraz, kiedy Zgromadzenie stara się wskazać cechy klaretyńskiego „stylu misyjnego”. W toku dyskusji uczestnicy starali się odkryć współczesny wyróżnik „klaretyńskości” opierając się na najnowszych dokumentach jak „Cechy Klaretyńskiego Stylu Misyjnego”, czy „Priorytety Misyjne i pozycje strategiczne”, jak również tych dawniejszych jak „Parafia Klaretyńska w Świecie MCH”.

W naświetleniu tematu pomogli: Ks. dr hab. Bogusław Drożdż przedstawił wykład „teologia parafii zakonnej”, o. lic Fabian Kaltbach zaprezentował temat „ducho-

wość parafii i wspólnoty zakonnej”. Trzecim gościem był profesor Politechniki Wrocławskiej dr hab. Jan Betta który mówił o sposobach zarządzania parafią w aspekcie ekonomicznym i organizacyjnym.

Udział w tym przedsięwzięciu kapłana z innej rodziny zakonnej, diecezjalnego a nawet osoby świeckiej pozwolił nam także zbliżyć się do praktyki Misji Współdzielonej, która jest jednym z cech Klaretyńskiego Stylu Misyjnego.

Za: www.klaretyni.pl

SALEZJAŃSCY WSPÓŁPRACOWNICY na Kongresie w Krakowie

W dniach 19-21 września 2014 r. odbył się w Krakowie Kongres Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników (SSW) Regionu Europa Środkowa i Wschodnia, który współtworzą: Czechy, Bułgaria, Chorwacja, Bośnia, Hercegowina, Słowenia, Węgry, Słowacja, Azerbejdżan, Rosja, Białoruś, Ukraina i Polska z czterema Prowincjami (warszawską, piłską, krakowską i wrocławską).

W obradach uczestniczyli członkowie Konsulty Regionu i rad prowincjalnych SSW z poszczególnych krajów, księża delegaci SDB i siostry Delegatki FMA, a wśród nich: delegat SDB Regionu ks. Zenon Klawikowski, delegatka CMW Regionu s. Małgorzata Ogrodnik, wikariusz Inspektora krakowskiego ks. Adam Paszek, Ks. Henryk Bonkowski (Warszawa), ks. Marcin Nowicki (Piła), ks. Arkadiusz Szymczak (Wrocław), s. Teresa Nowak (Kielce). Gośćmi specjalnymi Kongresu byli: Noemi Bertola, światowa koordynator SSW, Giuseppe Casti, delegat światowy SDB i S. Leslye Sandiego, delegatka światowa CMW.

Głównym celem trzydniowego spotkania było podsumowanie sześciolletniej działalności i wybór nowego Radcy Światowego Regionu, a także pogłębienie tematyki służącej rozwojowi charyzmatu salezjańskiego. Kongres był też okazją do wymiany doświadczeń, pobudzenia dialogu, stymulowania rozwoju oraz ożywienia współpracy Stowarzyszenia na szczeblu naszego Regionu.

W mijającej kadencji funkcję radczynie światowej Regionu pełniła Helena Jankowska z piłskiej Prowincji SSW i to ona dokonała podsumowania działalności minionego sześciolecia.

Światowa koordynator SSW Noemi Bertola w swoim wystąpieniu przedstawiła kierunki formacji i animacji oraz wyzwania, przed jakimi staje obecnie Stowarzyszenie. Podkreśliła, iż przyjechała na Kongres, aby lepiej poznać sytuację w naszym Regionie. Zachęcała do dzielenia się swoimi doświadczeniami w tym zakresie.

Po Jej przedłożeniu, koordynatorzy zaprezentowali działalność Stowarzyszenia w swoich Prowincjach i krajach.

Z kolei przybyły z Sardynii ks. Giuseppe Casti, delegat światowy SDB omówił strukturę i zadania Konsulty Regionalnej, wynikające z Programu Życia Apostolskiego SSW. S. Leslye Sandiego, delegatka światowa CMW zaprezentowała dane dotyczące liczby współpracowników, centrów lokalnych i rad prowincjalnych SSW w 11 regionach świata.

Po wystąpieniach i przyjęciu regulaminu obrad została wdrożona procedura wyborcza. Nowym Radcą światowym z Europy Centralnej i Wschodniej został wybrany Stanislav Veselský ze Słowacji. Głównym jego zadaniem będzie budowanie komunii i posługa na rzecz skuteczniejszej współodpowiedzialności apostołskiej pomiędzy poszczególnymi Radami Prowincjalnymi i Radą Światową. W swoim krótkim wystąpieniu podkreślił, iż będzie czynił wszystko, aby osiągać większą żywotność Stowarzyszenia w każdej Prowincji Regionu. Zadeklarował też otwartość na wszelkie rzeczywistości kościelne i społeczne, wśród których Salezianie Współpracownicy żyją i działają.

Koordynatorem kongresowej modlitwy, animacji muzycznej, rozrywki, humoru i radości salezjańskiej podczas Liturgii Godzin, Mszy świętych, braterskich spotkań i przerw był Ks. Henryk Bonkowski. Swoimi występami wprowadzał wszystkich w zachwyt i podziw.

Niedzielną Eucharystia w „Kaplicy Kapłańskiej” Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie pod przewodnictwem Ks. Giuseppe Casti i z homilią ks. radcy generalnego Tadeusza Rozmusa sdb

była okazją do podziękowania Bogu za pięknie przeżyty czas Kongresu i dzieło Księdza Bosko, jakim jest Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników .
Miroslaw Hartun

SALEZJAŃSKIE IGRZYSKA w Rzeszowie

W Rzeszowie odbyły się dniach 19-21 września 2014 r. XXII Ogólnopolskie Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej (OIMS). Wzięło w nich udział ponad 800 dziewcząt i chłopców z 28 Stowarzyszeń lokalnych z całej Polski.

Młodzi sportowcy rywalizowali w następujących dyscyplinach: piłka siatkowa dziewczęta, piłka siatkowa chłopcy, tenis stołowy dziewczęta, tenis stołowy chłopcy, koszykówka dziewczęta, koszykówka chłopcy, piłka nożna chłopcy, piłka siatkowa dziewczęta, piłka siatkowa chłopcy, w dwóch kategoriach wiekowych.

W piątek odbyło się uroczyste rozpoczęcie na rynku w Rzeszowie z udziałem władz samorządowych, sponsorów, salezjanów i sióstr salezjanek, zarządu SALOS RP, oraz mieszkańców Rzeszowa. Uroczystego otwarcia dokonał prezes Salos-u prof. Zbigniew Dziubiński. Spotkanie zakończyło się modlitwami wieczornymi, słówkiem na dobranoc i błogosławieństwem.

W sobotni wieczór sportowcy wzięli udział w uroczystej Mszy św. w kościele salezjańskim, której przewodniczył i wygłosił kazanie ks. biskup ordynariusz rzeszowski Jan Wątroba. Po mszy św. zawodnicy uczestniczyli w pokazie fontann. W niedzielę rozegrano finały. Zakończenia XXII OIMS dokonał i podziękował organizatorom, wolontariuszom, władzom samorządowym, sponsorom, trenerom, animatorom, wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesu igrzysk – ks. Edward Pleń sdb, krajowy duszpasterz sportowców.

Najcenniejszy puchar fair play prezesa Polskiego Komitetu Olimpijskiego Andrzeja Kraśnickiego otrzymała drużyna siatkarzy młodszych z SL SALOS Ostróda św. Dominik Savio. Za: www.salezjanie.pl

Refleksja tygodnia

ROZMOWA O NOWEJ JEZUICKIEJ UCZELNI NA ŚLĄSKU

Prowincja Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego wzbogaciła się o wielkie dzieło: Górnośląską Wyższą Szkołę Pedagogiczną im. Kardynała Augusta Hlonda w Mysłowicach. Wszystko to stało się na wniosek Pani Urszuli Kontny, która zaufała jezuitom i oddała w ich ręce dzieło swej długoletniej pracy. O jezuickiej szkole z wartościami – z Urszulą Kontny i o. Wacławem Królikowskim SJ – rozmawia Agnieszka Masłowska.

Agnieszka Masłowska: Stało się. Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Mysłowicach przechodzi w ręce jezuitów – Towarzystwa Jezusowego Prowincji Polski Południowej. Jak to wyglądało z formalnego punktu widzenia?

Urszula Kontny: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydało decyzję, która przenosi na jezuitów pozwolenie na utworzenie Górnośląskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Kardynała Augusta Hlonda z siedzibą w Mysłowicach. Może dziwnie to brzmi, ale sens decyzji jest taki, że przeniesiono na zakonników prawa założyciela. Decyzja ta obejmuje więc wszystkie dotychczasowe uprawnienia, jakie zdobyliśmy w ciągu dwudziestu lat istnienia uczelni, np. prawo do używania imienia kard. Augusta Hlonda. To tak, jakby jezuitom od początku byli założycielami.

Dlaczego akurat jezuitom? Przecież kard. Hlond był salezjaninem i założycielem chrystusowców...

Wacław Królikowski SJ: Tak, ale z jezuitami też miał wiele wspólnego. To dzięki ich sugestii został prymasem Polski. Papież chciał, aby to stanowisko objął ówczesny prowincjał jezuitów. Ten, posłuszny prawu zakonnemu, bardzo się bronił, a na pytanie, kogo w takim razie proponują, wskazali ks. Augusta Hlonda.

UK: Nasza uczelnia od lat współpracuje z Kościołem Katolickim i respektuje wartości budowane na chrześcijańskiej etyce wycho-

wawczej. Św. Ignacy dążył do utworzenia najwyższej klasy inteligencji w skali światowej. Jezuitom kontynuują jego zamiary. W zakonie od zawsze były najbardziej światłe osoby.

Faktem jest, że jezuitom mają długoletnie doświadczenie w nauczaniu...

WK: Św. Ignacy pragnął, aby jezuitom przechodzili bardzo solidną formację duchową i intelektualną. Z czasem jezuitom byli proszeni przez biskupów, aby zajęli się formacją w ich Seminarium Duchownych. Tak było np. z Seminarium Duchownym w Rzymie. Ale także świeccy chcieli, aby ich dzieci mogły zdobywać gruntowne wychoowanie katolickie, tak duchowe, jak też intelektualne. Dlatego na prośbę ludzi świeckich jezuitom rozpoczęli zakładanie kolegiów, z których pierwsze powstało w Messynie na Sycylii. Jezuitom kolegia bardzo szybko się rozwijały w całej Europie, także i w Polsce. W XVII i XVIII wieku jezuitom w Polsce prowadzili ponad 60 kolegiów, co na owe czasy stanowiło większość instytucji szkolnictwa średniego i wyższego w całej Rzeczpospolitej.

Jezuitom również będą wykładowcami na uczelni?

WK: Prawdopodobnie tak. W tej chwili wśród wykładowców jest jeden ks. profesor chrystusowiec. Jednak najważniejszym kryte-

rium doboru wykładowców pozostaje jakość kształcenia. Jeśli trzeba będzie, to mogą to być też inni duchowni.

Co się zmieni w związku z przeniesieniem?

WK: Zmienia się właściciel uczelni – staje się nim Towarzystwo Jezusowe Prowincja Polski Południowej. Nie wpływa to na bieżące funkcjonowanie uczelni, zwiększa natomiast horyzont możliwości.

Czyli w dalszym ciągu będzie funkcjonować Uniwersytet Trzeciego Wieku czy Akademia Dziecięca?

WK: Tak. Chcemy też, żeby uczelnia nadal realizowała swój cel, czyli formację ludzi młodych i starszych do formacji innych. Bo nasze uczelnie, zarówno Akademia Ignatianum w Krakowie, jak i teraz Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Mysłowicach wpisują się w główny charyzmat charakterystyczny dla jezuitów. Wypełniają zadanie formacji formatorów, przygotowują ludzi, którzy później będą pomagać innym jako nauczyciele, pedagodzy, wychowawcy, itd. Ten nurt uczelni na pewno będzie zachowany, to chcemy kontynuować. Co do zmian, o których możemy już powiedzieć, wspomnę, że chcemy w przyszłości otworzyć gimnazjum przy Wyższej Szkole Pedagogicznej.

Gimnazjum, a nie na przykład liceum?

UK: Uczniowie gimnazjum zaczynają czuć się dorośli, ale dla rodziców nadal są małymi dziećmi. Przechodzą trudny i bardzo niebezpieczny okres. Zmieniają środowisko, chcą się „pokazać” przed kolegami. Wtedy zaczynają się problemy z narkotykami i innymi używkami. Dochodzi do aktów przemocy. Kiedy dzieci rozpoczynają gimnazjum, rodzice boją się o ich bezpieczeństwo. Zależy im na prawidłowej edukacji i wychowaniu dzieci w duchu wartości, dlatego z pewnością spodoba im się pomysł utworzenia gimnazjum, prowadzonego przez jezuitów.

Co wyróżnia Górnośląską Wyższą Szkołę Pedagogiczną spośród wielu innych podobnych szkół?

UK: Po pierwsze stawiamy nie na ilość, ale na jakość. Staramy się o wysoki poziom edukacji. Jednych to przyciąga, innych odstrasza, bo słysząc o wysokiej jakości kształcenia niektórzy martwią się, że sobie nie poradzą. Po drugie, panuje tu pozytywna atmosfera, zarówno wśród kadry, jak i studentów.

WK: Bo w szkole ważna jest nie tylko nauka, ale też relacje, zawieranie przyjaźni...

Jak się Ojciec czuje przed przyjęciem obowiązków dyrektora?

WK: Pan posyła – Pan da łaskę. Mam nadzieję, że będzie dobrze. Czuję też ogromną wdzięczność wobec Pana Boga za dobro tej uczelni i chcę to dobro poszerzać.

Początki bywają trudne...

UK: To nie tyle początek co wzmocnienie na obranej już drodze. Przecież w jezuicki charyzmat idealnie wpisuje się realizowana przez uczelnię misja. Dzięki temu wspomniana misja będzie mogła być realizowana lepiej niż kiedykolwiek wcześniej.

WK: Papież Franciszek i nasz ojciec generał Adolfo Nicolás SJ nawołują, żeby wychodzić na obrzeża, na granice – do tych, którzy czują się na różne sposoby wykluczeni ze społeczeństwa. Dzisiaj poważnym problemem jest trudność w promowaniu wartości. To, że dzisiaj rodzice martwią się o swoje dzieci, o ich bezpieczeństwo i o ich formację duchowo-intelektualną, to znaczy, że istnieją czynniki społeczne, które im zagrażają. Gdybyśmy nie zajmowali się tymi obrzeżami, odmówilibyśmy posłuszeństwa papieżowi i generałowi.

Innym polem działania jest troska o starszych w kontekście marginalizowania ludzi chorych, co często jest powodem wykluczenia. W naszych parafiach widzimy, że społeczeństwo starzeje się. Jest wielu ludzi chorych, niedołączonych, niepełnosprawnych, którym trzeba pomóc. Kto to robi, jeśli nie różne instytucje kościelne?

UK: Wychodząc naprzeciw tym problemom już teraz nasza uczelnia oferuje odpowiednie kierunki, by sprostać przyszłym wyzwaniom społecznym.

WK: Z przejściem szkoły wiąże się jeszcze jedno nowe wyzwanie. Mysłowice leżą na terenie diecezji katowickiej, w której do tej pory jeszcze nie było jezuitów.

UK: Abp Wiktor Skworc bardzo się ucieszył z faktu, że członkowie Towarzystwa Jezusowego będą obecni w jego diecezji. Dlatego postanowił również celebrować mszę inauguracyjną. Rozpoczęcie roku akademickiego Eucharystią jest już w naszej szkole tradycją.

Skoro rozmawiamy o uczelni pedagogicznej, proszę powiedzieć: jakie cechy powinien mieć dobry pedagog?

UK: Powinien posiadać wszystkie cnoty jezuickie.

WK: Powinien być taki, jak wg św. Ignacego generał towarzystwa – święty i mądry.

Za: www.jezuici.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ FRANCISZEK DO JEZUITÓW: „WIOSŁUJMY RAZEM”

„Z wielkiej próby krzyża, jaką była kasata, jezuita wyszli gotowi do wielkiej misji i do niesienia Ewangelii na krańce ziemi. Tak samo musimy czuć się dzisiaj: w drodze, gotowi do misji”. Pierwszy w historii Papież jezuita mówił o tym w czasie uroczystych niezapomnianych sprawowanych z okazji 200-lecia odnowy Towarzystwa Jezusowego. Liturgia, połączona z uroczystym Te Deum, sprawowana była w kościele Imienia Jezus, będącym rzymską kolebką jezuitów.

Franciszek spojrzawszy na ten trudny czas prześladowania oczami ówczesnego generała jezuitów o. Lorenzo Ricciego, Zachęcał on współbraci, by nie poddawali się pokusie zniechęcenia, ale w tym czasie próby starali się jeszcze bardziej odkryć otrzymane dary i to, co ich zakorzenia w duchowości Towarzystwa Jezusowego oraz umacnia ich przynależność do zakonu i jego misji. Papież podkreślił, że dzięki temu szczeremu rozeznaniu o. Ricciego Towarzystwo było w stanie wyjść zwycięską ręką z tego czasu upokorzenia, gdy straciło nawet swą publiczną tożsamość.

„Tylko rozeznanie może nas uratować przed prawdziwym wykorzeniem, przed prawdziwą «kasatą» serca, jaką jest egoizm, światowość, utrata naszego horyzontu, naszej nadziei, którą jest tylko Jezus” – mówił Franciszek. Wspomniawszy, że w tym trudnym czasie generał zakonu nie traktował jezuitów jako ofiar, ale wręcz mówił o ich grzechach. „Uznanie siebie naprawdę za grzeszników jest słuszną postawą, by otrzymać pocieszenie” – wskazał Ojciec Święty. Wspomniawszy, że na każdym etapie tej trudnej historii Towarzystwa, którego kulminacją była kasata jezuitów dokonana w 1773 r. generał zachęcał współbraci do modlitwy, pokładania nadziei w Bogu, do bycia wiernymi ich powołaniu i misji na większą chwałę Boga i dla zbawienia dusz.

„Towarzystwo, nawet w obliczu swego kresu, pozostało wierne celom, dla których zostało założone – mówił Franciszek.

– Stąd też o. Ricci zachęcał do zachowania żywego ducha miłosierdzia, do jedności, posłuszeństwa, cierpliwości, ewangelicznej prostoty, prawdziwej przyjaźni z Bogiem. Cała reszta jest światowością. Niech płomień większej chwały Bożej także dziś nas przeniknie, spalając wszelkie nasze samozadowolenie, a napełniając nas wewnętrznym ogniem niech nas jednoczy i posyła, czyni wielkimi i małuczkimi”. Franciszek podkreślił, że przez kasatę Towarzystwo złożyło najwyższą ofiarę. „Niejednokrotnie ścieżka życia jest wąska i ciasna, lecz ucisk przeżywany w świetle miłosierdzia oczyszcza nas jak ogień, przynosi pocieszenie i rozpala nasze serca do modlitwy. Wspomnijmy naszą historię: Towarzystwu «jest bowiem z łaski dane to dla Chrystusa: nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć». Dobrze jest pamiętać o tym” – mówił Franciszek.

„Statek Towarzystwa rzucał się na fale i nie ma się czemu dziwić. Nawet łódź Piotra może to dziś spotkać. Noc i władze ciemności są zawsze blisko. Wiosłowanie oznacza wysiłek – mówił Papież. – Jezuita musi być «doświadczonym i wytrwałym wiosłarzem» (Pius VII, Sollicitudo omnium ecclesiarum): Wiosłujcie więc! Wiosłujcie, bądźcie silni, także przy przeciwnym wietrze! Wiosłujmy na służbie Kościoła. Wiosłujmy razem. Jednak podczas wiosłowania, – bo wszyscy wiosłujemy, także Papież wiosłuje w łodzi Piotrowej – musimy usilnie modlić się: «Panie, ratuj nas!», «Panie wybaw swój lud!». Pan, nawet jeśli jesteśmy ludźmi małej wiary i grzesznikami, uratuje nas. Pokładajmy nadzieję w Panu. Mijemy w Nim zawsze nadzieję!”.

Franciszek wskazał, że odnowione przez Piusa VII Towarzystwo Jezusowe składało się z ludzi odważnych i zarazem pokornych w ich świadectwie. Ówczesny Papież napisał, że pragnął wskrzesić Towarzystwo, by w odpowiedni sposób odpowiedzieć na potrzeby duchowe chrześcijańskiego świata, bez względu na ludy i narody. Biorąc pod uwagę, że gdzieniegdzie jezuita wciąż funkcjonowali, wezwał wszystkich, by zakon pozostał zjednoczony w jednym ciele.

„Towarzystwo od razu stało się misyjne i oddało się do dyspozycji Stolicy Apostolskiej, angażując się z całą hojnością «pod znakiem krzyża naszego Pana i jego wikariusza na ziemi» – mówił Ojciec Święty. – Towarzystwo rozpoczęło na nowo swą działalność apostolską od głoszenia i nauczania, posługi duchowej, badań naukowych i działań społecznych, misji i troski o biednych, cierpiących i zepchniętych na margines. Dziś Towarzystwo z dużym zaangażowaniem stawia czoło także problemowi uchodźców i wysiedleńców. Podejmuje wysiłek rozeznania, by połączyć służbę wiary z promocją sprawiedliwości, w zgodzie z Ewangelią. Potwierdzam dziś to, co powiedział Paweł VI na naszej 32. Kongregacji Generalnej, a co osobiście słyszałem: «Gdziekolwiek w Kościele, także na najtrudniejszych i najbardziej wysuniętych obszarach, na rozdrożach ideologii, na społecznych frontach dokonywała się i wciąż dokonuje konfrontacja palących pragnień człowieka i odwiecznego przesłania Ewangelii, tam byli i wciąż są jezuita»”.

Na zakończenie Franciszek przypomniał, że bulla ogłaszająca odnowę Towarzystwa Jezusowego została podpisana 7 sierpnia 1814 r. w Bazylice Matki Bożej Większej, gdzie św. Ignacy odprawił swą pierwszą Eucharystię w noc Bożego Narodzenia 1538 r. Papież powierzył misję jezuitów Maryi, Matce Towarzystwa Jezusowego. Za: www.deon.pl

DOMINIKANIE PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO JUBILEUSZU

Z generałem Zakonu spotkali się przedstawiciele różnych gałęzi Rodziny Dominikańskiej. Podczas corocznego spotkania rozmawiano o przygotowaniach i wyzwaniu, jakie stanowi zbliżająca się 800. rocznica powstania Zakonu Kaznodziejskiego.

Międzynarodowa Rada Rodziny Dominikańskiej spotkała się w klasztorze Santa Sabina w Rzymie z generałem Zakonu, o. Bruno Cadoré. W jej skład wchodzi przedstawiciele każdej z gałęzi Rodziny Dominikańskiej: bracia, mniszki, dominikanie świeccy oraz młodzież dominikańska.

7 listopada 2015 – 21 stycznia 2017

Głównym tematem tegorocznego spotkania był przypadający w 2016 roku Jubileusz Zakonu. Stan przygotowań i plany na zbliżający się czas świętowania 800. rocznicy istnienia dominikanów przedstawił generalny promotor Jubileuszu, o. Franklin Buitrago Rojas. Podkreślał, że Jubileusz ma być świętem całej Rodziny Dominikańskiej i zachęcał, by każda z gałęzi tej rodziny szukała właściwych sobie sposobów włączenia się w świętowanie.

Obchody Jubileuszu rozpoczną się 7 listopada 2015 roku – w święto Wszystkich Świętych Zakonu – i potrwają do 21 stycznia 2017 roku – rocznica otrzymania papieskiej bulli, zatwierdzającej Zakon i jego misję ewangelizacji.

Ojciec Rojas zwrócił także uwagę, że najważniejsze obchody jubileuszowe mają odbywać się na poziomie lokalnych wspólnot – krajów, prowincji i konwentów. Prosił także zgromadzonych w Rzymie, by przekazywali informacje o przygotowaniach swoim współpracownikom i współsiostrom.

Formacja do końca życia

Rada dyskutowała także na temat formacji stałej, która – jako jeden z charakterystycznych rysów charyzmatu św. Dominika – jest obecna w każdej gałęzi Rodziny Dominikańskiej. Generał zwrócił uwagę, że ten temat był jednym z najistotniejszych podczas ubiegłorocznej Kapituły Generalnej w Trogirze.

Jak podkreślali uczestnicy spotkania, formacja ciągła jest czymś innym niż „dalsze studiowanie” i ma stanowić źródło nie tylko wiedzy, ale również gorliwości w podejmowaniu na co dzień misji przepowiadania Ewangelii. Wskazywano także na potrzebę współpracy między poszczególnymi gałęziami Rodziny Dominikańskiej w trosce o formację stałą.

Generał przypomniał, że przypadające co roku 7 listopada święto Wszystkich Świętych Zakonu jest także dniem Rodziny Dominikańskiej. Ojciec Cadore zachęcił, aby tego dnia Rodzina Dominikańska w poszczególnych regionach spotykała się na wspólnej modlitwie i dziękczynieniu. Za: www.dominikanie.pl

GENERAŁ SALEZJANÓW napisał pierwszy list do Zgromadzenia

W środę, 24 września, został opublikowany, we włoskiej wersji Dokumentów Rady Generalnej (nr 419), pierwszy list Przełożonego Generalnego do Zgromadzenia. „Jest to list programowy, który chce rzucić światło na całe sześćoście, które dopiero co się zaczęło” – wyjaśnia ks. Francesco Cereda, wikariusz Przełożonego Generalnego.

W przyszłości, jak to już zostało zapowiedziane, Przełożony Generalny będzie kierować dwa listy w ciągu roku: jeden w styczniu, a drugi w lipcu. Na jego kluczowe punkty wskazuje poniżej wikariusz Przełożonego Generalnego.

W obliczu nowego zadania, jakie zleciła Kapituła Generalna, Przełożony Generalny analizuje początkowe doświadczenia poprzednich następców Księdza Bosko, przytaczając ich pierwsze słowa, jakie skierowali. Trzeba być świadomym przeżywania „szczególnego doświadczenia salezjańskiego życia”; w tym momencie człowiek powierza się Panu, nie czuje się sam, niesie młodych w sercu.

W swoim programie sześćościa odzwierciedla niektóre swoje cechy, które dotyczą: tożsamości charyzmatycznej, działania Bożego w życiu codziennym, utopii brater-

stwa zgodnego z Ewangelią, wstrzemięźliwości i surowości życia, naszego ubóstwa, na które składa się praca i umiarkowanie, opcji na rzecz najuboższej młodzieży, Rodziny Salezjańskiej, posłannictwa dzielonego ze świeckimi.

List uwzględni trzy zadania, na jakie wskazała Kapituła: być mistykami w Duchu, prorokami w braterstwie i sługami młodzieży w perspektywie przynależności. Wyraża to także tytuł listu: „Należać bardziej do Boga, bardziej do współbraci, bardziej do młodzieży”. Przełożony Generalny domaga się od nas „większej” przynależności; powinniśmy wzrastać w naszym poczuciu przynależności do Boga, do współbraci i młodzieży. To „więcej” jest typowe dla samego życia konsekrowanego, ukierunkowanego na naśladowanie Pana Jezusa bardziej z bliska i większe oddanie na rzecz posłannictwa oraz bardziej przejrzyste i widoczne życie braterstwem. Owo „więcej” domaga się drogi nawrócenia, wzrostu i odnowy.

Wzrastanie w przynależności domaga się też większej świadomości co do należenia do innych. Poprzez konsekrację zakonną Bóg rezerwuje nas dla siebie, a my stajemy się Jego totalną i wyłączną własnością. A poza tym, stajemy się integralną częścią Zgromadzenia, podejmujemy odpowiedzialność za wspólnotę i stajemy się jej strażnikami. Młodzi stają się naszymi „panami”, a my oddajemy się wspaniałomyślnie na ich służbę. Świadomość należenia do innych nas angażuje, by wzrastać tym poczuciu przynależności nie dla nas samych, ale dla nich.

Przełożony Generalny kładzie szczególny akcent na to, iż jesteśmy Zgromadzeniem misyjnym. To wpisuje się w naszą tożsamość już od samych początków. Predyspozycja misyjna stanowi wielkie bogactwo Zgromadzenia. Obecnie pracujemy na wielu obszarach misyjnych, które wymagają świeżych sił i hojności wszystkich Inspektorii. Wspólnoty międzynarodowe, formacja międzykulturowa, różnorodność, wyjście poza własną kulturę – stanowią tutaj bogactwo. Taka perspektywa, jak się wydaje, powinna charakteryzować to sześćoście.

List kończy się odniesieniem do obchodów Dwusetulecia urodzin Księdza Bosko i zawierzenia Zgromadzenia i posłannictwa Maryi Wspomożycielce. Za: www.onfoans.org

POLSKIE DNI KULTURY u chrystusowców w Budapeszcie

Uroczystą mszą świętą sprawowaną pod przewodnictwem ks. Ryszarda Głowackiego TChr, Przełożonego Generalnego Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej w kościele polskim pw. Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych w Budapeszcie zakończyły się XX Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej, których mottem przewodnim były słowa Jana Pawła II „Mężczyznę i niewiastę stworzył ich”.

Dni zainaugurowała przed tygodniem uroczysta msza święta pod przewodnictwem ks dr Józefa Nowobilskiego, dyrektora Muzeum Archidiecezjalnego w Krakowie i koncert orkiestry z Raciborza, a w Domu Polskim odbyło się otwarcie wystawy fotograficznej ze zbiorów prof. Gabriela Turowskiego poświęconej Janowi Pawłowi II. 24 września był dniem skupienia dla polskich księży i sióstr pracujących na Węgrzech, w czwartek 25 września w Domu Polskim odbyło się spotkanie z dziennikarzem Grzegorzem Górnym i pokaz jego filmu pt. „Śmierć na życzenie” oraz prezentacja książki „Zbrodnie i medycyna”. 27 września w Centrum Kultury Aranytiz odbyła się Gala z okazji XX Dni Polskiej Kultury Chrześcijańskiej.

Podczas mszy świętej kończącej tegoroczne Dni PKCh obecny był pan Roman Kowalski – ambasador RP na Węgrzech wraz z Małżonką, dr Csúcs Lászlóné Halina rzecznik narodowości polskiej w Zgromadzeniu Narodowym Węgier, a zarazem przewodnicząca Ogólnokrajowego Samorządu Polskiego na Węgrzech, przedstawiciele innych SNP w tym SSNP i SNP XIII dzielnicy Budapesztu, reprezentacje organizacji polonijnych SKP pw. św. Wojciecha i PSK im. J. Bema na Węgrzech, goście z Niemiec, Włoch, Austrii i Polski, Chór im. św. Kingi oraz „Kleksiki”, przedstawiciele prasy i wszyscy oni zegnali kończącego w budapeszteńskiej polskiej parafii posługę kapłańską ks. Karola Kozłowskiego SChr, który przez ostatnie 3 lata i 2 miesiące był proboszczem Polskiej Parafii Personalnej na Węgrzech. Od 1 października funkcję tę będzie pełnił ks. Krzysztof Grzelak SChr. *Bożena Bogdańska-Szadai*

POLSCY SALWATORIANIE ŚWIĘTOWALI Jubileusz parafii w Czarnogorze

W czwartek, 18 września 2014 roku, wspólnota parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych, świętowała 150 rocznicę konsekracji swego kościoła. Uroczystej Eucharystii przewodniczył ordynariusz diecezji kotorskiej abp Ilia Janjić, w asyście niemalże połowy liczby kapłanów tej diecezji. Ponieważ parafia w Muo pozostaje pod opieką salwatorianów, obecni byli także współpracownicy z pobliskiej Albanii: superior fundacji albańsko-czarnogórskiej ks. Artan Seli oraz br. Erwin Januszewski, który pełnił

funkcję głównego ceremoniarza podczas liturgii.

Przełożonego polskiej prowincji Towarzystwa Boskiego Zbawiciela reprezentował rektor bazyliki w Trzebinii ks. Piotr Żydek. Wśród gości był również ks. Zbigniew Bigaj z Mokrska w archidiecezji częstochowskiej, poeta, zaprzyjaźniony ze wspólnotą w Muo. Po Eucharystii uczestnicy spotkali się na przyjęciu, zorganizowanym przez parafian. Za: www.sds.pl

W LIMIE O ŚW. FRANCISZKU EKOLOGICZNIE

Traktujemy Ziemię jako Matkę, czy jako macochę? – zastanawiał się o. Dariusz Mazurek podczas Tygodnia Studiów Franciszkańskich, który odbył się na początku września w Limie pod hasłem „Z Franciszkiem kochajmy stworzenie”. Sympozjum zostało zorganizowane z okazji 35-lecia ogłoszenia św. Franciszka z Asyżu patronem ekologów.

O. Dariusz przedstawił refleksję „Więź z naturą według franciszkańskiego paradygmatu wolności. Refleksje nad ekologią i Matką Ziemią”.

Zaczynając swoje wystąpienie oryginalną parafrazą Pochwały stworzenia: „Bądź pochwalony, o mój Panie, za ziemię macochę”, o. Dariusz świadomie podkreślił kontrast pomiędzy Ziemią i całym stworzeniem, które może być traktowane jak Matka (Pacha Mama w języku keczua), ale może być również traktowane jak macocha.

Nawiązując do ścisłych związków człowieka z naturą obecnych w starożytnych cywilizacjach peruwiańskich oraz do pochwały stworzenia typowej dla tradycji franciszkańskiej, o. Dariusz ukazał

współczesne problemy traktowania przez człowieka środowiska naturalnego.

Niektórzy mówią, że ziemia jest ich matką, ale nie zachowują się jak synowie, ale jak pasierbowie, gdzie tutaj konsekwencja? – pytał misjonarz franciszkański, cytując przykłady lekkomyślnego niszczenia zasobów środowiska naturalnego nie tylko na poziomie przemysłowym, ale także w codziennym życiu pojedynczego człowieka.

O. Dariusz wiele miejsca poświęcił w swojej relacji zagadnieniu wolności człowieka w stosunku do natury: „Jeśli traktujesz ją źle, będzie ci przynosić katastrofy. Jeśli przekroczysz granicę wolności i wejdiesz w krainę libertynizmu, będziesz miał współudział w zniszczeniu planety, która, jak wiemy, jest do tej pory jedynym miejscem, gdzie nasz dom”.

Misjonarz franciszkański wskazał także na korzenie tego, co dzisiaj nazywa się ekologią, na tzw. ekologię wewnętrzną, która zaczyna się w sercu człowieka: „Nie można chronić ziemię, bo jeśli, ty, który jesteś koroną stworzenia, mężczyzną lub kobietą, żyjesz w nieuporządkowany sposób wewnątrz siebie, to także twoje życie zewnętrzne i twoja relacja z „Co zrobić, aby chronić Ziemię? Jak korzystać z naszej wolności żeby nie stać się niewol-

nikami natury, ludzkich wad i otaczającej nas cywilizacji?” – zapytał o. Dariusz.

„Św. Franciszek daje nam odpowiedź, którą często zapominamy, bo nie czytamy do końca Hymnu do brata Słońca, w którym chwali on tych, którzy przebaczą dla miłości Bożej, ostrzega

tych, którzy żyją w grzechach śmiertelnych, nazywani błogosławionymi, którzy czynią wolę Boga” – przypomniał franciszkanin.

„Nie róbmy z naszej duszy wysypiska śmieci grzechów. Jeśli nie zaczniemy traktować wszystkich istot jak naszych braci i siostr, nie możemy żyć w harmonii ze wszystkim, co nas otacza” – stwierdził o. Mazurek.

„Pamiętajmy, że ekologia nie zaczyna w makrokosmosie, we wszechświecie, ale w mikrokosmosie, który nosisz w sercu” – podkreślił o. Dariusz.

„Najpierw trzeba oswoić wilki, które są w Twoim sercu, a dopiero potem te z Gubbio lub w Twoim mieście. Najpierw trzeba pozamiatać kaplicę swojego życia, a dopiero później czyścić kościół parafialny” przypomniał franciszkanin.

„Zapraszam Cię do pogodzenia się z innymi i z sobą, do uczynienia z Twojej egzystencji braterskiego współistnienia z innymi. To jest dla mnie kluczem do ekologii franciszkańskiej” – stwierdził o. Dariusz Mazurek.

Za: www.franciszkanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

ZAPOWIEDŹ ENCYKLIKI o ekologii

Ostatni rok przyniósł nam wiele ważnych przykładów zaangażowania Kościoła w ochronę stworzenia w tym zapowiedź kolejnej encykliki, która ma być poświęcona ubóstwu, środowisku naturalnemu i zmianom klimatycznym. Zapowiedział to sam papież Franciszek 19 maja 2014 podczas spotkania z biskupami Włoch. O pracy nad tą encykliką mówił Papież w rozmowie z dziennikarzami w drodze powrotnej z Korei Południowej 18 sierpnia 2014. Kiedy się ukaże ten wyjątkowy tekst? Co będzie się w nim znajdować? Czy będzie to zapowiedziane przy inauguracji pontyfikatu integralnie połączenie ekologii przyrodniczej, ekologii człowieka i ekologii duchowej?...

Od dawna mówi się o planach encykliki o ekologii. Czy można powiedzieć, kiedy się ukaże i jakie będą jej główne punkty? – pytał na pokładzie samolotu Koreańskich linii Lotniczych w drodze Seulu do Rzymu Jürgen Erbacher z telewizji niemieckiej.

Papież Franciszek wyznał, że niedawno otrzymał z rąk kard. Petera Turksona, przewodniczącego Papieskiej Rady „Iustitia et Pax” pierwszą wersję kolejnej encykliki, która ma być poświęcona ochronie rzeczywistości stworzonej oraz ekologii człowieka. Stwierdził, że pierwszy tekst jest zbyt obszerny i musi on zostać ograniczony jedynie do tego, co teologicznie pewne, a nie wyrażać hipotez naukowych.

Oto pełny zapis jego wypowiedzi:

„Ta encyklika... Wiele rozmawiałem z kardynałem Turksonem i innymi, i poprosiłem kardynała Turksona o zebranie wszystkich przyczynków, jakie nadeszły. Przed wyjazdem, tydzień wcześniej nie, cztery dni przed wyjazdem kardynał Turkson dał mi pierwszy projekt. Zrobił się bardzo obszerny... Myślę, że o jedną trzecią większy niż Ewangelii gaudium! To pierwszy zarys. Ale pojawił się niełatwy problem, ponieważ o ochronie stworzenia, ekologii, w tym ekologii człowieka, można mówić z jakąś pewnością do pewnego punktu. Potem w grę wchodzi hipotezy naukowe, niektóre całkiem bezpieczne, inne nie. I tak encyklika, która powinna mieć charakter Magisterium, musi opierać się tylko na tym co jest pewne. Gdyby bowiem Papież mówił, że centrum wszechświata jest Ziemia, a nie Słońce, popełniłby błąd, gdyż mówi coś, co musi mieć charakter naukowy, a nie o to chodzi. Tak się dzieje obecnie. Teraz musimy podjąć studium, numer po numerze i sądzę że stanie się mniejsza. Ale, przechodząc do tego, co istotne i do tego, co można powiedzieć z pewnością - można powiedzieć, w przypisie na dole strony, „w tym przypadku jest taka czy inna hipoteza”, można to powiedzieć jako informację, ale nie w korpusie encykliki, która ma charakter doktrynalny i musi być pewna.”

Trwa też dyskusja na ile w zapowiadanej encyklice znajdą się elementy ekoteologii latynoamerykańskiej? Przywołuje się m.in. popularne tezy z publikacji Leonardo Boffa, brazylijskiego eksfranciszkanina, teologa i pisarza, propagatora teologii wyzwolenia, znanego przede

wszystkim ze swoich działań na rzecz ludzi biednych i ochrony środowiska naturalnego.

Boff proponował uruchomić nową Wielką Transformację przeciwną do transformacji kapitalistycznej poprzez przejście:

- z paradygmatu budowania imperiów do paradygmatu Wspólnoty Ziemi;
- ze społeczeństwa przemysłowego, które pochłania zasoby naturalne i tworzy napięcia społeczne, do społeczeństwa podtrzymującego wszelkie życie;
- od Ziemi widzianej jako środek służący do produkcji, do Ziemi widzianej jako Matka Ziemia;
- od ery technozoicznej, która zniszczyła dużą część biosfery, do ery ekozoicznej, w której wiedza i praktyka współpracują ze sobą, aby chronić życie na planecie;
- od logiki konkurencji przeciwstawiającej sobie ludzi, do logiki współpracy wzmacniającej solidarność między ludźmi;
- od kapitału materialnego zawsze ograniczonego i podlegającego wyczerpaniu, do nieograniczonego kapitału duchowego i ludzkiego zbudowanego z miłości, solidarności, szacunku, współczucia i braterstwa z wszystkimi istotami ze wspólnoty życia;
- od społeczeństwa antropocentrycznego, oddzielonego od świata przyrody, do społeczeństwa biocentrycznego, czującego się częścią świata przyrodniczego i poszukującego dostosowania swoich zachowań do logiki procesu kosmogenez, który charakteryzuje synergia, współpraca i współzależność wszystkich od wszystkich.

Ciekawie ile z tych punktów i paradygmatów znajdzie się w zapowiadanej nowej encyklice papieża Franciszka?...

Ze swej strony przypomnę, że już inauguracja pontyfikatu Papieża Franciszka przyniosła nam papieski program troski o stworzenie, o środowisko, o bliźniego i nas samych. Po niej napisałem na swym blogu: Jestem oszołomiony po wysłuchaniu dzisiejszej homilii inauguracyjnej...

Czyżby spełniały się marzenia ekologów chrześcijańskich o mocnym zaangażowaniu Kościoła w ekologię? Wielokrotnie papież Franciszek mówił o „powołaniu strzeżenia stworzenia”, które ma wymiar ogólnoludzki oraz o chrześcijańskim „powołaniu strzeżenia z miłością tego, czym Bóg nas obdarzył”. To powołanie obejmuje również ekologię człowieka, zwłaszcza tych najbardziej narażonych na zło zniszczenia. A jej bazą jest ekologia duchowa, troska o nasze serca, aby nie nawiść, zazdrość, pycha nie zanieczyściły naszego życia! Inauguracja pontyfikatu przyniosła nam papieski program: troski o stworzenie, o środowisko, o bliźniego, zwłaszcza najuboższych i nas samych. Zatem integralnie: ekologia przyrodnicza, ekologia człowieka i ekologia duchowa! o. Stanisław Jaromi OFMConv
Za: www.swietostworzenia.pl

III ŚWIATOWY KONGRES Bożego Miłosierdzia w Krakowie

W dniach od 3 do 5 października w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach odbędzie się III Światowy Kongres Bożego Miłosierdzia. Przebiegał on będzie pod hasłem: „Jan Paweł II – Apostoł Bożego Miłosierdzia”.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach to szczególne miejsce. To tu ostatnie lata swojego życia spędziła św. Faustyna Kowalska. Także tutaj w 2002 roku św. Jan Paweł II zawierzył świat Bożemu Miłosierdziu.

- To jest nasza wdzięczność i przypomnienie o tym, że Jan Paweł II był papieżem miłosierdzia, jest po dziś dzień papieżem miłosierdzia i współczesnemu światu proponuje drogę miłosierdzia – powiedział ks. prof. Jan Machniak.

Kongres będzie okazją do dzielenia się doświadczeniami kultu Bożego Miłosierdzia.

- Pierwszy taki międzynarodowy kongres Apostołów Bożego Miłosierdzia odbył się już w 1996 roku, potem były kolejne i teraz

wracamy do tej tradycji organizując kongres w tym roku – powiedziała s. Elżbieta Siepak ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia.

Wśród prelegentów znajdą się między innymi gospodarz kongresu ksiądz kardynał Stanisław Dziwisz – metropolita krakowski, który przez całe lata był blisko Jana Pawła II, ksiądz prałat Sławomir Oder, który prowadził proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny Jana Pawła II. Głos zabierze także o. dr Tadeusz Rydzyk – Dyrektor Radia Maryja, który będzie mówił o Apostolstwie Bożego Miłosierdzia w Radiu Maryja i TV Trwam.

Nie zabraknie również świadectw czcicieli Bożego Miłosierdzia nie tylko z Polski, ale także z zagranicy: Czech, Słowacji, Niemiec, Włoch, Stanów Zjednoczonych, Argentyny czy Australii.

- Będzie to spotkanie refleksyjne, ale przede wszystkim modlitewne, byśmy ugruntowali się w tym dziele, byśmy nie tylko mówili o Miłosierdziu Bożym, ale byśmy to orędzie nieśli całemu światu – powiedział ks. bp Jan Zając, biskup pomocniczy krakowski.

Za: www.radiomaryja.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. MARIAN JOECK (1931-2014) SJ

Dnia 24 września 2014 r. zmarł w Gdańsku o. Marian Joeck, jezuita, były proboszcz w Bydgoszczy, rekolekjonista, wieloletni promotor powołań do zakonu, kapelan szpitala w Essen oraz duszpasterz i ceniony spowiednik w Gdańsku Wrzeszczu.

Marian Joeck urodził się 9 kwietnia 1931 r. w Toruniu – Podgórzu. Do zakonu zgłosił się po maturze i nowicjat rozpoczął 16 sierpnia 1951 r. w Kaliszu pod kierunkiem o. magistra Stefana Dzierżka. Pierwsze śluby złożył 17 sierpnia 1953 r. w Krakowie.

Filozofię studiował w Krakowie (1953-1956), a teologię w Warszawie (1956-1960). Dnia 29 czerwca 1959 r. otrzymał w Warszawie święcenia kapłańskie przez posługę bpa pomocniczego Archidiecezji Warszawskiej Jerzego Modzelewskiego. Zaraz po skończeniu studiów teologicznych w roku 1960/61 odbył III probację w Czechowicach-Dziedzicach.

Po probacji, w 1962 r. rozpoczął prace duszpasterską w parafii św. Andrzeja Boboli w Bydgoszczy, gdzie katechizował i opiekował się ministrantami. Następnie rozpoczął posługę jako misjonarz ludowy, prowadząc przez wiele lat rekolekcje i misje w parafiach. Mieszkał w tym czasie przez jeden rok w Poznaniu i potem w

Warszawie na ul. Świętojańskiej, pomagając jednocześnie dyrektorowi misji.

W 1967 r. został mianowany superiorem i proboszczem w Bydgoszczy. Po pięciu latach został skierowany do Warszawy na ul. Świętojańską i jego głównym zadaniem była promocja powołań w Prowincji. To zadanie pełnił prawie przez 10 lat, organizując rekolekcje i skupienia dla kandydatów m.in. w Świętej Lipce, Warszawie i Kaliszu. Pomagał wtedy młodym dobrze rozeznaczyć swoje życiowe powołanie, wielu z nich jest dzisiaj jezuitami, niektórzy księżmi diecezjalnymi albo realizując powołanie człowieka świeckiego.

W 1981 r. na prośbę jezuitów niemieckich udał się do Niemiec i w Essen pracował jako kapelan w szpitalu. Na początku sam miał pewne problemy ze zdrowiem, ale potem przez wiele lat z oddaniem posługiwał chorym i był cenionym przez nich kapelanem. Powrócił do Polski w r. 2004 i zamieszkał w naszej rezydencji w Gdań-

sku Wrzeszczu. Posługiwał tutaj w konfesjonale, szczególną troską otaczał chorych, odwiedzając ich w domach i pomagał w zwyczajnej pracy duszpasterskiej, służąc innym na chwałę Boga.

Na wiosnę 2014 r. powróciły problemy wynikające z choroby nowotworowej i z tego względu o. Marian został skierowany

do kolegium w Gdyni. Zmarł w szpitalu w Gdańsku dnia 24 września 2014 r. Do końca swego życia, świadomy rozwijającej się szybko choroby, pozostał człowiekiem głęboko oddanym Bogu i Jego chwale. Odszedł do Pana w 84. roku życia, 64. powołania w Towarzystwie i 56. kapłaństwa.

Pogrzeb śp. o. Mariana Joecka odbędzie się w Gdańsku Wrzeszczu, we wtorek – 30 września. Msza św. pogrzebowa w kościele pw. św. Andrzeja Boboli przy ul. Mickiewicza o g. 12.00, a potem złożenie ciała Zmarłego w grobowcu Jezuitów na cmentarzu Gdańsk-Łostowice.

Za: www.jezuici.pl

ŚP. O. JAN MRÓWKA (1929-2014) SJ

24 września o 9:15 w szpitalu brzozowskim zmarł o. Jan Mrówka SJ. Pogrzeb będzie w najbliższy piątek, 26 września o godz. 12:00 Msza św. pogrzebowa i po niej odprowadzenie na cmentarz parafialny.

Tak o. Mrówkę wspominają Nowicjusze: Gdy pojawiliśmy się z rok temu w Starej Wsi, Ten chodzący o lasce 94-latek, mimo swojego wieku, był jeszcze pełen życia. Jego stargane upływem czasu ciało, nosiło jakże młodego ducha.

Zagadywał nas wielokrotnie, by podzielić się swoim 76-letnim doświadczeniem zakonnym, zachęcając przy tym, byśmy się powierzyli Bożej opatrzności. Stuchaliśmy Go ochoczo, mimo że nie zawsze mieliśmy na to czas. Ujmował nas bowiem swoją serdecznością i życzliwością, które nie tylko uwiarygodniały Jego słowa, ale

także sprawiały, iż zapadały nam one głęboko w pamięć.

Przez ostatnie tygodnie zaczął sukcesywnie opadać z sił. Myślemy się nim opiekowaliśmy, a On dalej nas uczył, lecz nie teoretycznej wiedzy, tylko tego, czego próżno szukać w podręcznikach. Dawał bowiem świadectwo, jak z pogodą ducha radzić sobie ze starością, niedołężnością, bólem, by w końcu przygotować się na śmierć.

Mimo rosnącego cierpienia, poczucie humoru Go nie odstępowało. Nigdy też nie brakowało mu dystansu do siebie i świata. Gdy jeszcze mógł, odmawiał różaniec za zmarłych w naszym kolegium zakonników. Twierdził, że czuje w sercu, iż Jasiu, przydałoby się. Jednak z czasem mówił coraz mniej. W ostatnich dniach jedyne po to, by okazać swoją wdzięczność, wypowiadając na przemian dziękuję i Bóg zapłać.

Dzisiejszym rankiem ojciec Jan Mrówka – bo to o Nim traktują powyższe słowa – zmarł, kończąc zarazem swoją 76-letnią przygodę w Towarzystwie Jezusowym, by przejść – jak sam mawiał – do Tatusia.

Ojcze Janie, za Twoje świadectwo, serdecznie dziękujemy. Prosimy też o modlitwę w Jego intencji – Przydałoby się

Za: www.jezuici.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce